

om Majoritetens Mening. Der staaer nemlig Pag. 3 i den første Spalte. henimod Midten, at den projecterede Jernbane mellem Aarhus og Randers vil bortfalde, ifald Majoritetens Forslag finder Bifald, „hvorimod disse tvende Steder ved Sidebaner til Hovedlinien faae en Forbindelse — Majoriteten vil altsaa dog en Forbindelse — og derved opnaae Fordele, der langt overveie dem, der muligt, men saare usandsynligt, kunne paaregnes ved den mere lige Vej.“ — Naar man nu slaer ogsiere efter i Majoritetens Forslag, saa vil man see, at den Forbindelse, som Aarhus og Randers skulle have, gaaer saaledes for sig: Vil en Mand i Aarhus reise til Randers, saa reiser han først til Gudensøen, derfra reiser han til Silkeborg, saa til Bjerring, og endelig fra Bjerring kan han reise til Randers, saa kjølens Hidsiggheden maaskee underveis, hvis der skulde være nogen saadan tilstede; en Forbindelse faae de to Byer saa, og Udvalgets Betænkning forsikrer os, at den er mere tjenlig end den directe; jeg forstaaer det ikke, tilstaaer jeg, men maaskee den ærede Ordfører nærmere vil opluse os herom. Altsaa Grundlovsden for Redekamystemet har den ærede Ordfører betegnet os derved: Aarhus har Intet med Randers at gjøre, Randers har Intet med Hobro at gjøre, og saaledes hele Linien igjennem, men derimod maae vi lægge en Bane noget inde i Landet og saa føre Linier derfra ud til Kjøbstæderne. Det er Forslaget, men ikke Tankegangen, og jeg maa bede, at man vil adskille disse to Ting. Efterat man saaledes har paavist, at disse Byer ikke have Noget med hinanden at gjøre, gaaer man videre og siger: Hvad er der at gjøre ved Anlægget af Jernbaner? Man maa bringe det Indre af Landet i Forbindelse med Havnene, det er det, Landet trænger til. Det vil altsaa sige: Man maa anlægge en Række af smaa Jernbaner, jo flere, desto bedre, der fra det Indre af Landet løbe ud til Havnene, altsaa at man maa bygge alle Lænderne i Redekammen. Men nu kommer det Forunderlige; de ærede Rigsdagsmænd føre Ordet for Lænderne og saa foreslaae de Nyggen i Kammen med tre Lænder. Samle vi altsaa de Modsigelser, hvori det ærede Udvalgs Fleertal og den ærede

Ordfører have gjort sig skyldige, saa er der tvende; de argumentere mod alle Jernbaner i Sylland og de foreslaae Jernbaner i Sylland, de føre Ordet for Lænderne i Kammen og foreslaae Nyggen.

Endnu maa jeg maaskee i denne Forbindelse med et Par Ord omtale den Stilling, som den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgkreds (Tscherning) indtager til denne Sag. Han har i sit Foredrag igaar med stor Bægt accentueret, at han urokket staaer fast paa det System, som Udvalgets Fleertal nu har foreslaaet, hvorimod han beklager os andre, der lide af vor ulykkelige Kjærlighed til denne Ostbane. Jeg skal hertil tillade mig at knytte den Bemærkning, at den ærede Rigsdagsmand ikke altid har fastholdt det System, hvorfor han nu fører Ordet; han har ogsaa sin Kjærlighed og sin ulykkelige Kjærlighed; jeg erindrer saaledes et Forslag, hvormed den ærede Rigsdagsmand tidligere er fremkommen, som beghyndte saaledes: „Fra et passende Punkt mellem Give og Givstøb osv.“; dette betegner alle rede tilstrækkeligt noget heelt Andet; der var den ærede Rigsdagsmand oppe paa Hviderhyggen, og derfra gik han nord gjennem den graae Hebe og Alheden ad Viborg til, altsaa i de allerfrugtbarreste Strøg. Dette er egentlig den ærede Rigsdagsmands ulykkelige Kjærlighed; men han har forladt dette System og har bevæget sig i østlig Retning; det er rigtignok imod Fissene, som den ærede Rigsdagsmand stadig kommer til (Tscherning: Jeg er ikke nogen Fisser!). Naar den ærede Rigsdagsmand saaledes lidt efter lidt kommer nærmere til Osten, saa opnaae vi nok Enighed.

Jeg skal endnu med et Par Ord tillade mig at omtale det Endringsforslag, jeg har stillet, og som gaaer ud paa, i Mindretallets Forslag at tilføie en Forlængelse af Banen til Frederikshavn. Jeg har før ved at omtale Regjeringens oprindelige Forslag kun tilladt mig at henstille, hvorvidt det vilde være muligt at tage det med eller ikke, men da der her i Mindretallets Forslag lægges en Plan for Jernbaner i Almindelighed, ikke slaes Noget fast, der strax skal stee,